

ALTINCI SINIF ÖĞRENCİLERİN DİK TEMEL VE BİTİŞİK EĞİK YAZILARININ YAZIM YANLIŞLARI VE NOKTALAMA İŞARETLERİ BAKIMINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

THE COMPARISON OF MISSPELLINGS AND PUNCTUATIONS IN MANUSCRIPT HANDWRITING AND CURSIVE ITALIC HANDWRITING OF THE SIXTH GRADE STUDENTS

Yasemin KURTLU*, Seval KORUCU**

ÖZET: Bu araştırmada 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda beş araştırma sorusu oluşturulmuş ve araştırma sorularından hareketle karma yöntem temelinde keşfedici sıralı desene göre çalışma yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini tipik durum örnekleme yöntemiyle seçilen 2014-2015 eğitim öğretim yılında Erzurum il merkezindeki Yakutiye ilçesinde Faik Güngör Ortaokulu 6. sınıfta öğrenim gören 28 öğrenci oluşturmuştur. Görüşme ve doküman incelenmesi veri toplama araçlarıyla elde edilen veriler betimsel analiz ve istatistiki analiz ile çözümlenmiştir. Sonuçlar incelendiğinde nitel ve nicel bulgulara ait sonuçların paralel olduğu, noktalama işaretlerini kullanma ve imla kurallarını uygulama bakımından bitişik eğik yazı ve düz dik temel yazı arasında kesin bir çizgi çizmenin ve bir yargıya varmanın doğru olmayacağı söylenebilir. Noktalama işaretleri ve imla kurallarıyla ilgili bitişik eğik yazıda daha az hata yapıldığı, düz dik temel yazıda daha fazla sözcük kullanıldığı, her iki yazı türünde de yapılan hataların birbirine benzediği, bitişik eğik yazıda sözcüklerin, dik düz yazıda ise harflerin yanlış yazıldığı belirlenmiştir. Araştırmanın sonuçlarından hareketle bitişik eğik yazı ve düz dik temel yazı biçimlerini tanımlayıcı çalışmaların yapılmasının araştırmacılara yazı biçimlerini karşılaştırma bakımından kolaylık sağlayacağı, her iki yazı türüne ilişkin öğrenci tutumlarının belirlenmesinin de karşılaştırma yapmaya dayanak oluşturacağı, boylamsal çalışmalarla daha tutarlı verilerin elde edilmesi gerektiği söylenebilir.

Anahtar sözcükler: Türkçe dersi, Yazma öğretimi, Yazma eğitimi, Bitişik eğik yazı, Dik temel yazı, Yazım yanlışları, Noktalama işaretleri.

ABSTRACT: In this study, it is aimed to compare the 6th grade students in terms of misspellings and punctuations in manuscript handwriting and cursive italic handwriting. For this purpose, five research questions were created and the study was carried out according to exploratory sequential pattern on the basis of mixed method based on these research questions. The population of study consists of a total of 28 students in the 6th grade at Faik Güngör Middle School in Yakutiye district of Erzurum Province in the 2014-2015 academic year. The data obtained through interviews and published documents were analyzed by descriptive analysis and statistical analysis methods. Considering the results obtained, it can be said that quantitative and qualitative findings are consistent with each other and it is likely to be true to reach a judgment in terms of misspellings and punctuations in manuscript handwriting and cursive italic handwriting. It is determined that students make fewer mistakes in cursive italic handwriting regarding punctuation and spelling rules, use more words in manuscript handwriting, mistakes

* Doktora Öğrencisi, Atatürk Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü, y.kurtlu@windowslive.com

** Araş. Gör., Erzincan Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü, cansevalcan@gmail.com

made in both handwriting methods are similar to each other, words are written incorrectly in cursive italic handwriting and letters are written incorrectly in manuscript handwriting. In accordance with the results of our study, it can be said that conducting descriptive studies for manuscript handwriting and cursive italic handwriting types help researchers to compare these handwriting types, determining attitudes of students regarding these two types of handwriting will create a basis for a comparison and more consistent data should be obtained by conducting longitudinal studies.

Keywords: Turkish lessons, Teaching writing, Writing education, Manuscript handwriting, Cursive italic handwriting, Spelling mistakes, Punctuation.

1.GİRİŞ

Ana dili eğitimi anlama ve anlatma üzerine şekillendirilmektedir. Anlama boyutunda öğrencilerin dinleme ve okuma, anlatma boyutunda ise konuşma ve yazma becerileri geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bu boyutlar Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda (2006) öğrenme alanları olarak yer almaktadır. Programda bütün öğrenme alanlarının bütünlük ve birbiriyle ilişki içinde işlenmesi gerektiği belirtilmekte ve bunlardan yazma, bireylerin kendilerini doğru ve amaçlarına uygun olarak ifade etmesini ve iletişim kurmasını sağlayan araç olarak tanımlanmaktadır.

Yazma, insanların düşüncelerini ifade etmede sembol ve araçları motorsal olarak üretebilmeleri (Akyol, 2005), insanların duygu ve düşüncelerini ifade etmede çıkardıkları sesleri sembolleştirmeleri sonucunda ortaya çıkan bir araç (Feder ve Majnemer, 2007), konuşmaların sembollerle ifade edilmesi (Özbay, 2002); duygu, düşünce, olay, istek ve hayallerin yazıyla ifade edilmesi (Coşkun, 2007); bireyden yansıyan biçim, bireyin kendisi (Altınköprü, 1999); yazar ve okuyucu arasında anlam kurmada ortaya çıkan etkileşim süreci (Prior, 2006); düşünmeyi sağlayan araç, düşünce üzerine düşünme (Güneş, 2007) olarak farklı şekillerde tanımlanmaktadır. Tanımların odak noktası bireyin kendini ifade etmesinde yazının araç olarak görülmesi ve çizgisel şekillerle ifade edilmesidir.

Yazma bilişsel becerilerin yanında psikomotor ve duyuşsal beceriler de gerektirmektedir. Bunu Köksal (2001) yazmanın boyutları olarak ele almış, bilişsel, duyuşsal ve devinışsel boyut başlıklarıyla açıklamıştır. Farklı becerilerin bir arada kullanılmasını gerektiren yazma Türkçe öğretiminde dilin anlatma boyutunda öğrencilere kazandırılması gerekmektedir. Bu anlamda yazma eğitimi bireyin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerilerinin geliştirilmesiyle sağlanabilir. Yazma eğitiminin diğer dil becerilerinin üzerine şekillendirilmesi gerekmektedir. Yazma eğitimi dinleme/izleme, okuma/anlama, konuşma becerilerini kapsamaktadır. Yazma eğitiminde ilk olarak öğrencilerin bilgi edinmenin temel yolları olan dinleme ve okuma becerilerini kazanmış olmaları gerekmektedir. Öğrenciler dinleme ve okumayla sahip oldukları bilgileri yazma becerisiyle ortaya koyabilirler. Coşkun (2007) dinleme ve konuşma becerilerinin formel eğitim almadan kazanıldığını ancak okuma ve yazmanın formel eğitimle kazanılabildiğini, okuma becerisinin yazma becerisinin içinde bulunması gerektiğini ve okuma bilmeyen bireyin yazmayı bilmesinin mümkün olmadığını ifade etmiştir. Ocak (2004) sözel iletişimde konuşmanın dinlemeyi, yazılı iletişimde yazmanın da okumayı gerektirdiğini vurgulamıştır.

Yine yazma eğitiminde sahip olunan sözcük dağarcığını, yazım ve noktalama işaretlerini beceri düzeyinde kullanabilmenin yanı sıra, dil bilgisi kurallarını uygulayabilme de gerekmektedir. Öğrencilerin konuşma becerisinin gelişmiş olması kendilerini ifade etmelerinde oldukça önemlidir. Yazma eğitimi, öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri için temel dil becerilerine sahip olmalarını gerektirmektedir. Ayrıca yazma eğitimi öğrencilere bir konuya ilişkin düşünce üretme, düşüncelerini seçme, düzenleme ve uygun işaret, sembol ve biçimlerle

ifade etme becerisi kazandırmadır. Ayrancı (2013) düşüncenin planlanması, konunun seçilmesi, söylenileceklerin sıralanması ve muhatapların anlayabileceği yazım simgeleriyle ortaya konulmasının yazma becerisinin uygulanmasında beyinde gerçekleşen işlemler olduğunu söylemektedir. Şahin (2004) de yazma becerisinin düşünmeyi öğrenme, disipline etmede etkili olduğunu vurgulamaktadır.

Yazma eğitiminin bir diğer boyutu psikomotor becerilerdir. İlkokuma yazmada öğrencilerin kalem tutmayı öğrenmeleri yazma eğitiminin ilk adımı olduğu söylenebilir. Özellikle ilkokulda yazma öğretimi aşamasında psikomotor beceriler öne çıkmaktadır. Gündüz ve Şimşek (2012) yazma becerisinin el ve göz eğitimine dayandığını ve uzun bir süreçte kazanılabileceğini ifade etmişlerdir. Akyol (2005) yazmayı etkileyen unsurları açıklarken oturuş, kas gelişimi, yönler, el tercihi, kalem ve kalem tutma, yazılacak kâğıt ve kâğıdın pozisyonu başlıklarında psikomotor becerilerin gerektiğine işaret etmektedir. Ona göre yazmada büyük kas hareketlerinden küçük kas hareketlerine doğru bir ilerleme söz konusudur. Ankara Üniversitesi Rektörlüğü Eğitim Programları Geliştirme Birimi (2010) tarafından psikomotor fiiller seçme, tanımlama, ayırt etme, ilişkilendirme, hareket etme tepkide bulunma organize etme, değiştirme, birleştirme vb. örneklerle ifade edilmiştir. Öğrencilerin yazı yazarken zorlanmadan otomatikleşerek kalemi hareket ettirmeleri psikomotor becerilere örnek olabilir.

Yazma eğitiminde duyuşsal becerilerin de yazma sürecinin bütün aşamalarında dikkate alınması gerekmektedir. Öğrencilerin kendilerini tanımaları, duygu ve düşüncelerinin farkında olmaları ve bunları doğru ve etkili bir şekilde ortaya koyabilmeleri duyuşsal becerilerle doğrudan ilgilidir. Gündüz ve Şimşek (2012) yazma becerisi kazandırmada ilk olarak yapılması gerekenin öğrencilerde yazma isteği uyandırmak olduğunu ifade etmiş ve yazma becerisinin uzun bir süreçte kazanıldığı ve sabır gerektirdiği bu nedenle öğrencileri yıldırmadan yazma çalışmalarının yapılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Yazma eğitiminde bilişsel, psikomotor ve duyuşsal davranışlarla birlikte yazma yaklaşımları, yazma yöntem ve tekniklerini kullanma, konu seçimi, metin türü, anlatım biçimleri, uygulama süreçleri yazma becerisinin geliştirilmesinde dikkate alınması gerekmektedir. Öğrencilerin sözcük hazineleri, yaşanmışlıkları, hayal güçleri, fiziksel yeterlilikleri de yazma eğitiminde önem arz etmektedir. Yazma becerisinin çok bileşenli yapısı uzun ve çok boyutlu bir eğitim sürecini gerektirmektedir.

Öğrencilerin yazma becerilerinin geliştirilmesi için ilk adım ilkokuma yazma eğitimiyle atılmaktadır. 2004'te kabul edilen İlköğretim Türkçe (1, 2, 3, 4, ve 5. Sınıf) Dersi Öğretim Programı'nda ilkokuma yazma öğretiminin "Ses Temelli Cümle Yöntemi" (MEB [Millî Eğitim Bakanlığı], 2009) ile yapılacağı belirtilmiştir. Ses temelli cümle yönteminde dik temel harfler yerine bitişik eğik harflerle yazma eğitiminin yapılması öngörülmüştür. Bitişik eğik yazıya geçilmesiyle birlikte öğretmen yeterlilikleri, bitişik eğik yazı uygulamaları ve öğrenci başarısıyla ilgili tartışmalar gündeme gelmiş ve buna ilişkin birçok araştırma yapılmıştır. Fitzgerald (2004) ilkokuma yazma eğitiminde temel ilkenin öğrencilere hızlı ve akıcı yazma becerisi kazandırmak olduğunu ve bunun için de bitişik eğik yazı gerektiğini, bitişik eğik yazının özelliklerinin ise soldan sağa doğru ve kesintisiz hareketlerle yazılması olduğunu belirtmiştir (akt. Duran ve Akyol, 2010). Güneş (2013) bitişik eğik yazının kullanımı, öğrencilerin fiziksel ve zihinsel gelişimine, öğretime ve yapılandırmacı yaklaşıma uygun olması nedeniyle tercih edildiğini; bitişik eğik yazının akıcı ve kesintisiz olmasının soldan sağa doğru yazımı destelediğini, bitişik eğik yazının dönüşlere izin vermediği için yazının akıcı ve doğru yönde gelişimini sağladığını, yazının sürekliliğinin düşüncedeki süreklilikle örtüştüğünü ve bunun da okuma becerisine yansıdığını; kinestetik zekâyı geliştirdiğini ve zihinsel gelişimi sağladığını; bağlantılı ve ayrıntılı düşünmeyle dikkati geliştirdiğini ve öğrencinin kendinin ifade etmesini kolaylaştırdığını vurgulamıştır. Akyol (2005) bitişik eğik yazının genelde kesintisiz hareketlerden oluştuğu için soldan sağa yön becerisinin kanılmasını kolaylaştırdığını, öğrencilerin ellerini kaldırıp tekrar

yazma noktasını bulup yazmak zorunda kalmadığını, bunun da hem düşünme hem de yazma hızını artırdığını yazmıştır. MEB (2009) İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu'nda bitişik eğik yazının öğrencilerin zihinsel gelişimine ve dikkatlerinin geliştirilmesine katkı sağladığı, yazıdaki sürekliliğin düşüncenin sürekliliğinin birbirini desteklediği, bitişik eğik yazının sentez yöntemine uygun olduğu, harflerin doğru yazımını desteklediği, harflerin yazımını karıştırma sorununun ortadan kalktığını, kelimelerin bütün yazılmasının öğrencilerin kelimeleri tanınmasını kolaylaştırdığını, rakam ve işaretlerin daha kolay tanındığı, bitişik eğik yazının estetik görünümü nedeniyle öğrencilerde estetik bakış açısını geliştirdiği belirtilmiştir. Ancak bitişik eğik yazıya ilişkin yapılan çalışmaların bazılarında bitişik eğik yazının olumsuz yönlerine de dikkat çekilmiştir. Akman ve Aşkın (2012) çalışmalarında bitişik eğik yazıda geri dönüş yapılamadığı için öğrencilerin yanlış yazdığı harf veya harfleri silip düzeltmediğini, öğrencilerin bitişik eğik yazı yazmak istemediklerini ve eğik yazı yazmaktan bıktıklarını, ifade etmiş ve sınıf öğretmenlerinin bitişik eğik yazıyı uygulamada sıkıntılar yaşadığını ortaya koymuşlardır. Bayraktar (2006) çalışmasında öğrencilerin bitişik eğik yazı yazarken yazma hızını önemsedikleri bu yüzden yazılarının estetik açıdan beğenilmediğini ifade etmiştir. Şahin (2012) sınıf öğretmenlerinin bitişik eğik yazı öğretiminde karşılaştıkları sorunlarla ilgili bir araştırma yapmış ve bu çalışmada sınıf öğretmenlerinin bitişik eğik yazıyla ilgili çok fazla problemleri olmadığını ifade ettikleri sonucuna varmıştır. Susar Kırmızı ve Kasap (2013) ise bitişik eğik yazı ve dik temel harflerle yapılan eğitimi öğretmen görüşlerine göre karşılaştırdıkları çalışmalarında öğretmenlerin bitişik eğik yazının öğretiminin zor olduğunu düşündüklerini ortaya çıkarmışlardır. Uysal (2013) bitişik eğik yazıyla okuma yazma öğrenen 5. Sınıf öğrencileri üzerine yaptığı çalışmasında bitişik eğik yazı yazma alışkanlığının öğrencilere tam anlamıyla kazandırılmadığı, öğrencilerin bireysel bir üslup geliştiremedikleri, okunamayacak derecede bozuk bitişik yazı yazan öğrencilerin bulunduğunu, öğrencilerin sağa eğimli yazamadıklarını çalışmasında ortaya koymuştur. Özcan (2012) öğrencilerin yazılarının bitişik eğik yazı nedeniyle bozuk olduğunu belirtmiş, öğrencilerin bazılarının düz yazı, bazılarının ise düz ve bitişik eğik yazı kullandığını yazmıştır. Bitişik eğik yazıya ilişkin alan yazında özellikle öğretmen ve öğrenci görüşleri üzerine çalışmalar yapılmış, konu farklı yönlerden ele alınmaya çalışılmıştır.

Bitişik eğik yazı uygulamalarında öğrencilerin yazım ve noktalamaya ilişkin bilgilere sahip olması ve bu bilgileri beceri düzeyinde kullanabilmesi de oldukça önemlidir. Zirâ Kalfa (2000) doktora çalışmasında ilkokul, ortaokul, lise ve üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerin noktalamayı bilip uygulayamadıklarını söylemektedir.

Yazma eğitiminin amaçları Göğüş (1978) tarafından aşağıdaki gibi sıralanırken yazım kurallarına da dikkat çekilmiştir.

1. *Sözcüklerin doğru yazılışlarını öğretmek,*
2. *Sözcüklerin hangi ses ve harflerden oluştuğu konusundan bilinç vermek,*
3. *Doğru yazım yoluyla sözcükleri doğru söylemeye alıştırmak,*
4. *Karşılaştığı yeni sözcüğü ses ve harfleriyle tanımaya alıştırmak,*
5. *Yazım kurallarını öğretmek,*
6. *Doğru yazma sorumluluğu ve isteği kazandırmak” (Göğüş, 1978).*

İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda da yazma eğitimiyle ilgili aşağıdaki amaçlara yer verilmiştir.

1. “Yazma kurallarını uygulama
2. Kendini yazılı olarak ifade etme
3. Tür, yöntem ve tekniklere uygun yazma” (MEB, 2009).

Yazma kurallarını uygulama amacına dönük olarak “Yazılarında noktalama işaretlerini doğru ve yerinde kullanır. Yazılarında imlâ kurallarını uygular.” (MEB, 2009) kazanımları yer almaktadır. Öğrencilerin imlâ kurallarını uygulama ve noktalama işaretlerini kullanma becerilerine ilişkin çalışmalar da mevcuttur. Yıldız ve Ateş (2010) tarafından ilkokuma yazmayı ses temelli cümle yöntemi ve cümle çözümleme yöntemi ile öğrenen ilköğretim 3. sınıf öğrencilerinin yazılarını okunaklılık ve yazım hataları bakımından karşılaştırmışlardır. Çalışmalarında okunaklılık ve yazım hataları bakımından ses temelli cümle yöntemi lehine çalışma grupları arasında fark olsa da bu farkın anlamlı olmadığı sonucuna varılmışlardır. Buna benzer bir çalışma da Demir (2011) tarafından yapılmış ve çalışmada öğrencilerin yazılı anlatımın biçim boyutunda özellikle noktalama işaretlerini kullanma, yazım ve imlâ kurallarına uyma noktasında kazanımları yeterince edinemedikleri sonucuna yer vermiştir. Araştırmacılar tarafından okul ortamında yapılan gözlemlerde öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazı kullanımlarının farklılık gösterdiği görülmüştür. Bundan hareketle öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılabileceği düşünülmüştür.

Araştırmanın Önemi

İlkokuma yazma öğretiminde 2005-2006 eğitim öğretim döneminde ses temelli cümle yöntemine geçilmiş ve bu yöntemle birlikte bitişik eğik yazıyla yazma öğretimi yapılmaya başlanmıştır. Bitişik eğik yazıyla ilkokuma yazma öğretiminin yapılması çeşitli tartışmaları gündeme getirmiştir. Öğretmen yeterlilikleri, yazma öğretiminin kolay ya da zor oluşu, öğrencilerin bitişik eğik yazıyı kullanabilmeleri ve bitişik eğik yazıya ilişkin görüşleri tartışmalarda öne çıkan konular olmuştur. Literatür incelemesinde yapılan bilimsel çalışmaların da tartışmalara paralel olarak yürütüldüğü görülmüştür. Öğretmenlerin, öğrencilerin, velilerin ve öğretmen adaylarının bitişik eğik yazıya ilişkin görüşleri, bitişik eğik yazı öğretiminde karşılaşılan güçlükler, öğrencilerin bitişik eğik yazıda yaptıkları hatalar vb. konular araştırılmıştır. Öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım hataları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılmasına yönelik literatürde bir çalışmaya rastlanmamıştır. Böyle bir çalışmanın program geliştirme uzmanlarına ve eğitim yöneticilerine uygulamadaki programa ilişkin önemli veriler sunacağı düşünülmüştür.

Araştırmanın Amacı

Araştırmanın temel amacı ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılmasıdır. Bu temel amaç doğrultusunda çalışmada aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranacaktır.

1. Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında noktalama işaretlerini kullanabilme bakımından bir fark var mıdır?
2. Ortaokul 6. sınıf öğrencileri dik temel ve bitişik eğik yazılarında imla kurallarını uygulamayla ilgili ne tür hatalar yapmaktadır?
3. Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında noktalama işaretlerini kullanma bakımından bir fark var mıdır?
4. Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında yazım yanlışları bakımından bir fark var mıdır?
5. Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında kullanılan sözcük sayısı bakımından anlamlı bir fark var mı?

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu çalışma;

1. Erzurum merkezi Yakutiye ilçesindeki Faik Güngör Ortaokulu 6. Sınıf öğrencileriyle,
2. Türkçe dersi “Yazılarında noktalama işaretlerini doğru ve yerinde kullanır. Yazılarında imlâ kurallarını uygular.” (MEB, 2009,) kazanımlarıyla sınırlıdır.

Araştırmanın Sayıtları

1. Araştırmada belirlenen örneklemin geneli yansıttığı,
2. Öğrencilerin yazım ve noktalama işaretleri konularıyla ilgili bilgi ve becerilere sahip olduğu,
3. Öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıyı kullanabildikleri varsayılmıştır.

2.YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, araştırma grubu, veri toplama araçları, verilerin nasıl analiz edileceği ve uygulama süreci açıklanmıştır.

Araştırmanın Modeli

Veri toplama safhasında nitel veri toplama teknikleri, verilerin analizinde ise nicel ve nitel yöntemlerin birlikte kullanılması nedeniyle araştırma karma yöntem modeliyle yürütülmüştür. Nicel ve nitel yöntemlerin bir bileşkesi olarak nitelendirilen karma yöntem (Johnson ve Onwuegbuzie, 2004; Creswell ve Plano Clark, 2014) modellerinden keşfedici sıralı desene göre araştırma yürütülmüştür. Keşfedici sıralı desende ilk olarak nitel veri toplama ve analizi, sonrasında nicel veri toplama ve analizleri yapılmakta ve sonuçlar yorumlanmaktadır (Creswell ve Plano Clark, 2014). Nitel araştırma “kuram oluşturmayı temel alan bir anlayışla sosyal olguları bağlı buldukları çevre içerisinde araştırmayı ve anlamayı ön plâna alan bir” (Ekiz, 2009) yaklaşımdır. Bu çalışmanın veri toplama kısmında nitel yaklaşım temelinde birden fazla olayın, ortamın, program veya gurubun incelenmesine imkân veren (McMillan ve Schumacher, 2010) durum çalışması yapılmıştır. Durum çalışmasıyla elde edilen veriler sayısal verilere dönüştürülerek istatistiki analizleri yapılmış ve araştırma sonuçları yorumlanmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırmanın örneklemini nitel yaklaşıma uygun olarak amaçlı örnekleme yöntemlerinden tipik durum örneklemeyle seçilmiştir. Tipik durum örnekleme “araştırma problemi ile ilgili olarak evrende yer alan çok sayıda durumdan tipik olan bir durumun belirlenerek bu örnek üzerinde bilgi toplanmasını gerektirir. Burada esas olan sıra dışı olmayan ortalama, tipik bir durumun seçilmesidir.” (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Erkan Akgün, Karadeniz, Demirel, 2013). Araştırmanın örneklemini 2014-2015 eğitim öğretim yılında Erzurum il merkezindeki Yakutiye ilçesinde Faik Güngör Ortaokulu 6. sınıfta öğrenim gören 28 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde Faik Güngör Ortaokulu’nun Erzurum ili ortaokulları arasında genel başarı ortalaması ve Türkçe Dersi Öğretim Programı’nda 6. sınıf düzeyi için yazım ve noktalama konusundaki amaç ve kazanımlara yönelik eğitim durumlarının örneklem grubunda uygulanmış olması dikkate alınmıştır.

Veri toplama araçları

Araştırmada veri toplama araçları olarak yapılandırılmamış görüşme ve doküman incelemesi teknikleri kullanılmıştır. Görüşme “insanların neyi, neden düşündüklerinin, duygu, tutum ve hislerinin neler olduğunu, davranışlarını yönlendiren etkenleri ortaya çıkarmayı sağlayan bir veri toplama aracı” (Ekiz, 2009) olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada araştırma grubunda bulunan öğrencilerden ilk olarak “sorumluluk” konusunda, daha sonra da yaptıkları geziyi anlatan veya kendi seçtikleri konuda bir metin yazmaları metin türünü kendilerinin

belirlemeleri, ilk yazılarını bitişik eğik yazıyla ikinci yazılarını da dik temel harflerle oluşturmaları, yazılarında yazım kurallarına dikkat etmeleri ve noktalama işaretlerini kullanmaları istenmiştir. Görüşme tekniğinden farklı olarak araştırmada öğrencilerin düşünce ve hisleri değil, bilgi ve becerilerini kullanma durumları belirlenmeye çalışılmıştır. Bu nedenle öğrenci yazılarından veri elde etmede ise doküman incelemesi yapılmıştır. “Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar.” (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Verilerin analizi

Araştırmada doküman incelemesinden elde edilen verilerin nitel boyutu nitel yaklaşım temelinde betimsel veri analiziyle yapılmıştır. Betimsel analizde “elde edilen veriler, daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır. ... Bu tür analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır.” (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Araştırmada öğrenci yazılarından elde edilen bulgulardan yazım yanlışları ve noktalama işaretleri betimsel analizle düzenlenmiş ve yorumlanmıştır.

Araştırmada öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıda yaptıkları yanlış sayıları istatistik programıyla analiz edilerek kullanılan yazı biçimleri arasında yapılan yanlış sayısı bakımından bir farklılık olup olmadığı ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Uygulama

Araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı ikinci yarıyılı sonunda Erzurum merkezi Yakutiye ilçesindeki Faik Güngör Ortaokulu 6. sınıf öğrencileriyle yürütülmüştür. Türkçe Dersi Öğretim Programı’nda 6. sınıf için belirlenen kazanımlara yönelik eğitim durumlarının gerçekleştirilmiş olması ve öğrencilerin yazım ve noktalama konusunda gerekli bilgi ve becerileri edinmiş olabilecekleri düşüncesiyle araştırma öğretim yılı sonuna doğru gerçekleştirilmiştir. Araştırmada öğrencilerden 15 gün arayla dik temel harflerle ve bitişik eğik yazıyla metinler oluşturmaları istenmiştir.

İlk olarak öğrencilerden sorumluluk temasıyla ilgili, deneme formunda, en az birer sayfa, dik temel yazıyla bir metin oluşturmaları istenmiştir. Dik temel harflerle yazılan metinler toplanmış ve 15 gün sonra bir grup öğrenciden gittikleri tiyatroyu ve izledikleri oyunu anlatan ve metin türünü kendilerinin belirleyecekleri, diğer bir gruptan da sevgi temasıyla ilgili masal formunda bitişik eğik yazıyla en az birer sayfa metinler yazmaları istenmiştir. Öğrencilerin ilk yazdıkları metinlerle sonra yazdıkları metinler eşleştirilmiş ve doküman incelemesiyle metinlerdeki yazım yanlışları ve noktalama yanlışları belirlenmiştir. Elde edilen veriler betimsel analizle değerlendirilmiş ve dik temel ve bitişik eğik yazıda yapılan yanlışlar karşılaştırılmıştır.

3.BULGULAR

Bu bölümde ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılmasına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler incelenmiş, noktalama işaretleri ve imla kurallarıyla ilgili yanlışlar gruplandırılarak ele alınmış ve tablolar hâlinde gösterilmiştir. İmla kılavuzunda yer kural ve kullanımlar yerine öğrencilerin sıklıkla yaptıkları hatalar başlıklar halinde verilmiştir.

“Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında noktalama işaretlerini kullanabilme bakımından bir fark var mıdır?” araştırma sorusuna ilişkin bulgular:

Tablo: 1.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Bitişik Eğik Yazılarında Noktalama İşaretleriyle İlgili Yaptıkları Hatalara İlişkin Frekans Tablosu

No	Öğrenci	Nokta (.)	Virgül (,)	İki Nokta (:)	Noktalı Virgül (;)	Üç Nokta (...)	Soru İşareti (?)	Ünlem İşareti (!)	Tırnak İşareti ("")	Yaya Ayrac (())	Kesme İşareti (')	Satır Kesmesi (-)	Sonu Kesmesi (-)	Konuşma Çizgisi (-)	Toplam Frekans	Yazılarda Kullanılan Sözcük Sayısı
1	Ö _{HD}	2	4	0	0	0	1	0	0	0	3	0	0	0	10	110
2	Ö _{BA}	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	5	186
3	Ö _{SNE}	4	0	2	0	0	2	1	1	0	0	0	0	0	10	102
4	Ö _{MTK}	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	0	0	0	3	170
5	Ö _{ET}	2	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	4	145
6	Ö _{SU}	10	7	1	2	0	3	2	1	12	0	0	1	1	39	604
7	Ö _{ACÖ}	31	1	10	0	0	5	0	14	0	0	6	0	0	67	167
8	Ö _{RD}	6	1	2	0	0	2	1	3	0	0	0	0	0	15	138
9	Ö _{TY}	20	9	0	0	0	0	0	5	0	1	4	0	0	39	245
10	Ö _{EM}	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	3	234
11	Ö _{EY}	3	4	1	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	12	166
12	Ö _{EK}	3	3	4	0	0	0	1	1	0	3	0	0	0	15	76
13	Ö _{RG}	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	145
14	Ö _{BB}	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	89
15	Ö _{Rİ}	0	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	3	102
16	Ö _{AEİ}	6	1	2	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	13	81
17	Ö _{SŞ}	0	1	0	0	0	0	0	1	0	2	0	0	0	4	225
18	Ö _{AK}	2	7	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	12	228
19	Ö _{BYY}	3	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	7	157
20	Ö _{SE}	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2	79
21	Ö _{MO}	1	3	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	6	366
22	Ö _{KC}	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	210
23	Ö _{CÖ}	3	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	6	73
24	Ö _{ND}	12	1	2	0	1	4	1	0	8	4	0	0	0	33	115
25	Ö _{SÇ}	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	127
26	Ö _{AK}	9	2	0	0	0	0	0	2	0	2	0	0	0	15	98
27	Ö _{SD}	4	0	1	0	0	0	1	3	0	0	0	0	0	9	340
28	Ö _{AY}	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	100
Toplam		130	58	25	2	2	19	8	35	20	36	10	1	1	347	4878
Aritmetik Ortalama		4,64	2,07	0,89	0,07	0,07	0,67	0,28	1,25	0,71	1,28	0,35	0,03	0,03	12,3	174

Tablo 1’de verilen ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazılarında noktalama işaretleriyle ilgili yaptıkları hatalara ilişkin frekanslar incelendiğinde nokta (.) 130 (X=4,64), virgül (,) 58 (X=2,07), iki nokta (:) 25 (X=0,89), noktalı virgül (;) 2 (X=0,07), üç nokta (...) 2 (X=0,07), soru işareti (?) 19 (X=0,67), ünlem işareti (!) 8 (X=0,28), tırnak işareti (“”) 35 (X=1,25), yaya ayraç (()) 20 (X=0,71), kesme işareti (‘) 36 (X=1,28), satır sonu kesmesi (-) 10 (X=0,35), konuşma çizgisi (-) 1 (X=0,03) noktalama yanlışları yaptıkları görülmektedir. Öğrencilerin toplamda 347 (X=12,3) noktalama yanlışı yaptığı bitişik eğik yazılarında toplamda 4878 sözcük kullandıkları ve yazıların ortalama 174 sözcükten oluştuğu belirlenmiştir. Tablo incelendiğinde en fazla yanlış nokta kullanımıyla (130) ilgili olduğu 58 yanlışla virgül kullanımı ikinci en fazla hata yapılan durum olduğu görülmüştür. Noktalı virgül ve konuşma çizgisi en az hata frekansına sahip olduğu belirlenmiştir. Ancak noktalama işaretlerinin kullanımıyla ilgili hata sayılarından hareketle frekansı çok olan noktalama işaretiyle ilgili bilgi eksikliği olduğu şeklinde bir yordama yapılmasının ise yanlış bir genelleme olacağı söylenebilir. Tabloda görülen yanlış sayıları arasındaki farkın noktalama işaretlerinin kullanım sıklığıyla, yazı türüyle, öğrencinin tercihleriyle ilişkili olduğu söylenebilir. Tablonun anlamlı bir şekilde yorumlanması öğrencilerin düz temel dik harflerle yazdıkları yazılarına ilişkin frekans tablosu sonuçlarıyla karşılaştırılmasıyla mümkün olacağı söylenebilir.

Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel düz yazılarında noktalama işaretleriyle ilgili yaptıkları hatalara ilişkin frekans tablosu Tablo 2’de özetlenmiş ve Tablo 1’in sonuçlarıyla karşılaştırılmıştır.

Tablo: 2.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Temel Dik Yazılarında Noktalama İşaretleriyle İlgili Yaptıkları Hatalara İlişkin Frekans Tablosu

No	Öğrenci	Nokta (.)	Virgül (,)	İki Nokta (:)	Noktalı Virgül (;)	Üç Nokta (...)	Soru İşareti (?)	Ünlem İşareti (!)	Tırnak İşareti ("")	Yaya Ayraç (())	Kesme İşareti (‘)	Satır Sonu Kesmesi (-)	Konuşma Cizgisi (-)	Toplam	Frekans Yazılarda Kullanılan Sözcük Sayısı
1	ÖHD	3	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	6	65
2	ÖBA	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	58
3	ÖSNE	6	4	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	11	102
4	ÖMTK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	148
5	ÖET	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	86
6	ÖSU	6	2	0	0	0	1	1	0	8	2	1	1	22	250
7	ÖACÖ	3	2	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	7	70
8	ÖRD	1	1	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	5	124
9	ÖTY	10	5	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	17	113
10	ÖEM	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	148
11	ÖEY	3	1	3	0	0	1	0	0	0	4	0	0	12	210
12	ÖEK	8	5	0	0	1	0	2	0	0	2	2	0	20	100
13	ÖRG	3	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	78
14	ÖBB	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	88
15	ÖRİ	3	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	5	162
16	ÖAEİ	6	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	8	79
17	ÖŞŞ	5	4	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	15	117
18	ÖAK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	3	99
19	ÖBYY	1	1	0	2	0	0	1	0	0	0	1	0	6	242
20	ÖSE	1	0	1	0	0	1	0	0	0	2	1	0	6	270
21	ÖMO	3	8	1	0	0	0	0	0	0	8	0	0	20	624
22	ÖKC	7	8	4	0	0	2	0	0	0	0	0	0	21	236
23	ÖCÖ	2	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	238
24	ÖND	11	5	3	0	0	6	2	1	0	2	0	0	30	137
25	ÖŞÇ	26	8	3	0	0	1	0	7	0	0	0	0	45	441
26	ÖAK	18	3	1	0	0	0	1	2	0	0	0	0	25	228
27	ÖSD	3	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	139
28	ÖAY	24	5	2	1	0	0	1	0	1	0	1	0	35	417
Toplam		157	69	20	4	1	13	10	13	9	31	10	1	338	5069
Aritmetik Ortalama		5,60	2,46	0,71	0,14	0,03	0,46	0,35	0,46	0,32	1,10	0,35	0,03	12	181

Altıncı Sınıf Öğrencilerin Dik Temel ve Bitişik Eğik Yazılarının Yazım Yanlışları ve Noktalama İşaretleri Bakımından Karşılaştırılması

177

Tablo 2’de ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin düz temel dik yazılarında noktalama işaretleriyle ilgili yaptıkları hatalara ilişkin frekans tablosu incelendiğinde nokta (.) 157 (X=5,60), virgül (,) 69 (X=2,46), iki nokta (:) 20 (X=0,71), noktalı virgül (;) 4 (X=0,14), üç nokta (...) 1 (X=0,03), soru işareti (?) 13 (X=0,46), ünlem işareti (!) 10 (X=0,35), tırnak işareti (“”) 13 (X=0,46), yay ayraç (()) 9 (X=0,32), kesme işareti (‘) 31 (X=1,10), satır sonu kesmesi (-) 10 (X=0,35), konuşma çizgisi (–) 1 (X=0,03) noktalama yanlışları yaptıkları görülmektedir. Öğrencilerin toplamda 330 (X=11,7) noktalama yanlışı yaptığı bitişik eğik yazılarında toplamda 5069 sözcük kullandıkları ve yazıların ortalama 181 sözcükten oluştuğu belirlenmiştir. Tablo 2 incelendiğinde en fazla yanlış nokta kullanımıyla (157) ilgili olduğu 69 yanlışla virgül kullanımı ikinci en fazla hata yapılan durum olduğu görülmüştür. Üç nokta ve konuşma çizgisi en az hata yapılan noktalama işaretleri olduğu görülmektedir. Ancak noktalama işaretlerine ilişkin yanlış sayısını gösteren frekanslar arasındaki rakamsal farkın öğrencilerin o konulara ilişkin bilgi eksikliğiyle açıklanması bilimsel açıdan doğru değildir. Yanlış sayılarının noktalama işaretlerinin kullanım sıklığı, metin türü ve öğrencilerin tercihleriyle bağlantılı olduğu düşünülmektedir.

Öğrencilerin bitişik eğik yazı ve düz temel dik yazılarında yaptıkları noktalama yanlışlarının karşılaştırıldığı tablo alta verilmiştir.

Tablo: 3.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Temel Dik Yazılarıyla Bitişik Eğik Yazılarında Yaptıkları Noktalamaya İlişkin Hataların Karşılaştırılması

No	Öğrenci	Bitişik Eğik Yazı	Düz Temel Dik Yazı	Yanlış Farkı
1	Ö _{HD}	10	6	4
2	Ö _{BA}	5	1	4
3	Ö _{SNE}	10	11	1
4	Ö _{MTK}	3	0	3
5	Ö _{ET}	4	0	4
6	Ö _{SU}	39	22	17
7	Ö _{ACÖ}	67	7	60
8	Ö _{RD}	15	5	10
9	Ö _{TY}	39	17	22
10	Ö _{EM}	3	3	0
11	Ö _{EY}	12	12	0
12	Ö _{EK}	15	20	5
13	Ö _{RG}	1	5	4
14	Ö _{BB}	1	0	1
15	Ö _{RI}	3	5	2
16	Ö _{AEI}	13	8	5
17	Ö _{SŞ}	4	15	11
18	Ö _{AK}	12	3	9
19	Ö _{BYY}	7	6	1
20	Ö _{SE}	2	6	4
21	Ö _{MO}	6	20	14
22	Ö _{KC}	5	21	16
23	Ö _{CÖ}	6	5	1
24	Ö _{ND}	33	30	3
25	Ö _{SÇ}	6	45	39
26	Ö _{AK}	15	25	10

Altıncı Sınıf Öğrencilerin Dik Temel ve Bitişik Eğik Yazılarının Yazım Yanlışları ve Noktalama İşaretleri Bakımından Karşılaştırılması

179

20	Ö_{SE}	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	79
21	Ö_{MO}	0	2	0	0	0	2	0	0	1	5	1	0	1	0	0	12	366
22	Ö_{KC}	1	2	0	0	0	2	2	0	1	1	0	3	0	0	0	12	210
23	Ö_{CÖ}	0	0	0	0	0	3	0	0	3	1	0	1	0	0	0	8	73
24	Ö_{ND}	0	2	0	1	0	12	0	2	5	0	3	0	1	1	0	27	115
25	Ö_{SÇ}	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	127
26	Ö_{AK}	1	2	0	0	0	2	1	1	1	0	2	1	3	0	0	14	98
27	Ö_{SD}	2	0	0	0	0	11	1	0	0	0	0	0	0	0	0	14	340
28	Ö_{AY}	0	1	0	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	4	100
Toplam		7	50	8	6	0	173	11	11	33	17	25	25	7	4	1	378	487
Aritmetik Ortalama		0,25	1,78	0,28	0,21	0	6,17	0,39	0,39	1,17	0,60	0,89	0,89	0,25	0,14	0,03	13,5	174

Tablo 4'te ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazılarında imla kurallarıyla ilgili yaptıkları hatalara ilişkin frekans tablosu incelendiğinde düzeltme işareti 7 ($X=0,25$), bağlaç olan de 50 ($X=1,78$), bağlaç olan ki 8 ($X=0,28$), soru eki mi 6 ($X=0,21$), sayıların yazımı 0 ($X=0$), büyük harf kullanımı 173 ($X=6,17$), bitişik yazılan birleşik kelimeler 11 ($X=0,39$), ünsüz uyumu 11 ($X=0,39$), sözcüğün yanlış yazılması 33 ($X=1,178$), sözcüklerin birleşik yazılması 17 ($X=0,60$), harfin eksik yazılması 25 ($X=0,89$), harfin yanlış yazılması 25 ($X=0,89$), ekin eksik yazılması 7 ($X=0,25$), ekin yanlış yazılması 4 ($X=0,14$), ekin fazla yazılması 1 ($X=0,03$) imla yanlışları yaptıkları görülmektedir. Bulgulardan hareketle ortaokul 6. Sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazılarında en fazla büyük harf kullanımıyla ilgili sorunlar yaşadıkları bunu "de" bağlacıyla ilgili yanlışların izlediği, sözcüğün yanlış yazılmasının da yüksek frekansa sahip olduğu söylenebilir. Öğrencilerin sayıların yazımıyla ilgili hata yapmadıkları ekin fazla veya yanlış yazılmasıyla ilgili daha az hata yaptıkları görülmektedir. Bu sonuçlardan hareketle öğrencilerin imla kurallarıyla ilgili bilgi ve becerilere kullanmada sorun yaşadıkları, bitişik eğik yazıda özellikle büyük harf kullanımı ve de bağlacı ve sözcüklerin yazılmasıyla ilgili hatalar yaptıkları görülmektedir.

Tablo 4'teki sonuçlara göre ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazılarında imla kurallarıyla ilgili toplamda 378 ($X=13,5$) hata yaptıkları ve ortalama 174 sözcük kullandıkları görülmektedir. Bu sonucun öğrencilerin dik temel düz harflerle yazdıkları yazılarıyla karşılaştırılarak yorumlanması daha isabetli olacaktır.

No	Öğrenci	Düzeltilme İşareti	Bağlaç Olan de	Bağlaç Olan ki	Soru Eki mi	Sayıların Yazımı	Büyük Harf	Kullanımı	Yazılan	Birleşik Kelimeler	Ünsüz Uyumu	Sözcüğün Yanlış	Yazılması	Sözcüklerin	Birleşik Yazılması	Eksik Harfin	Yazılması	Yanlış Harfin	Yazılması	Eksik Ekin	Yazılması	Yanlış Ekin	Yazılması	Fazla Ekin	Yazılması	Toplam Frekans	Kullanılan Sözcük Sayısı
1	Ö _{HD}	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	65
2	Ö _{BA}	0	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	58
3	Ö _{SNE}	0	1	2	2	0	5	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	14	102
4	Ö _{MTK}	0	4	0	0	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	148
5	Ö _{ET}	0	1	0	2	0	10	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	16	86
6	Ö _{SU}	0	4	0	0	0	9	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	14	250
7	Ö _{ACÖ}	1	1	0	0	0	22	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	27	70
8	Ö _{RD}	0	2	0	0	0	6	2	1	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	14	124
9	Ö _{TY}	0	1	0	0	0	9	0	0	0	0	0	1	2	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	113
10	Ö _{EM}	0	0	1	0	0	15	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	1	2	2	2	2	2	2	2	22	148
11	Ö _{EY}	0	3	0	0	1	5	5	0	2	1	6	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	28	210
12	Ö _{EK}	0	0	0	0	0	11	0	0	2	1	4	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	19	100
13	Ö _{RG}	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	5	78
14	Ö _{BB}	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	88
15	Ö _{Rİ}	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	7	162
16	Ö _{AEİ}	0	0	0	0	0	5	0	0	3	3	7	2	0	0	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	22	79
17	Ö _{SŞ}	0	4	0	0	0	5	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12	117
18	Ö _{AK}	2	4	0	0	0	3	0	1	3	0	2	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	18	99
19	Ö _{BYİ}	1	1	4	0	0	3	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	16	242

Altıncı Sınıf Öğrencilerin Dik Temel ve Bitişik Eğik Yazılarının Yazım Yanlışları ve Noktalama İşaretleri Bakımından Karşılaştırılması

181

20	Ö_{SE}	0	2	0	0	0	15	0	2	0	1	4	3	3	0	0	30	270
21	Ö_{MO}	1	7	0	0	0	27	0	0	0	8	0	0	0	1	0	44	624
22	Ö_{KC}	0	2	2	1	0	10	0	0	2	0	0	0	1	0	0	18	236
23	Ö_{CÖ}	0	2	1	0	0	3	1	0	0	2	1	2	0	2	1	15	238
24	Ö_{ND}	2	0	3	1	0	8	0	1	3	2	1	1	2	0	1	25	137
25	Ö_{SC}	0	8	0	0	0	25	0	0	0	0	2	0	0	0	0	35	441
26	Ö_{AK}	0	0	0	0	0	18	0	0	3	0	1	0	1	1	1	25	228
27	Ö_{SD}	0	0	0	0	0	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	5	139
28	Ö_{AY}	0	4	3	1	0	23	2	1	0	0	0	1	0	2	0	37	417
Toplam		7	53	16	7	1	248	17	9	25	25	34	18	8	22	8	496	5069
Aritmetik Ortalama		0,25	1,89	0,57	0,25	0,03	8,85	0,60	0,33	0,89	0,89	1,21	0,64	0,28	0,78	0,28	17,7	181

Tablo: 5.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Temel Dik Yazılarında İmla Kurallarıyla İlgili Hatalara İlişkin Frekans Tablosu

Tablo 5'te ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin düz temel dik yazılarında imla kurallarıyla ilgili yaptıkları hatalara ilişkin frekans tablosu incelendiğinde düzeltme işareti 7 (X=0,25), bağlaç olan de 53 (X=1,89), bağlaç olan ki 16 (X=0,57), soru eki mi 7 (X=0,25), sayıların yazımı 1 (X=0,03), büyük harf kullanımı 248 (X=8,85), bitişik yazılan birleşik kelimeler 117 (X=0,60), ünsüz uyumu 9 (X=0,33), sözcüğün yanlış yazılması 25 (X=0,89), sözcüklerin birleşik yazılması 25 (X=0,89), harfin eksik yazılması 34 (X=0,21), harfin yanlış yazılması 18 (X=0,64), ekin eksik yazılması 8 (X=0,28), ekin yanlış yazılması 22 (X=0,78), ekin fazla yazılması 8 (X=0,28) yanlış yaptıkları görülmektedir. Bulgulardan hareketle ortaokul 6. Sınıf öğrencilerinin imla kurallarıyla ilgili toplamda 496 hata yaptıkları, en fazla büyük harflerle ilgili kuralları uygulamakta sıkıntı yaşadıkları, bunu de bağlacının yazımıyla ilgili hataların takip ettiği ve harfi eksik yazmanın üçüncü en fazla hata yapılan durum olduğu söylenebilir. Yine tabloya göre en az hatanın sayıların yazımıyla ilgili olduğu, bunu düzeltme işareti ve mi soru ekinin yazımının takip ettiği belirlenmiştir. Bundan hareketle ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin sayıların yazımıyla ilgili kuralları uygulamakta sıkıntı yaşamadıkları söylenebilir. Ancak öğrenci yazılarında yaptıkları hata sayılarının kullanım sıklığıyla ilgili olabileceği de düşünülebilir.

Tablo: 6.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Temel Dik Yazılarıyla Bitişik Eğik Yazılarında İmla İle İlgili Yaptıkları Hataların Karşılaştırılması

No	Öğrenci	Bitişik Eğik Yazı	Düz Temel Dik Yazı	Yanlış Farkı
1	Ö _{HD}	11	1	10
2	Ö _{BA}	11	3	8

3	Ö _{SNE}	16	14	2
4	Ö _{MTK}	7	7	0
5	Ö _{ET}	4	16	12
6	Ö _{SU}	24	14	10
7	Ö _{ACÖ}	52	27	25
8	Ö _{RD}	14	14	0
9	Ö _{TY}	27	15	12
10	Ö _{EM}	24	22	2
11	Ö _{EY}	28	28	0
12	Ö _{EK}	13	19	6
13	Ö _{RG}	5	5	0
14	Ö _{BB}	2	2	0
15	Ö _{Rİ}	5	7	2
16	Ö _{AEİ}	7	22	15
17	Ö _{SŞ}	2	12	10
18	Ö _{AK}	17	18	1
19	Ö _{BYİ}	10	16	6
20	Ö _{SE}	3	30	27
21	Ö _{MO}	12	44	32
22	Ö _{KC}	12	18	6
23	Ö _{CÖ}	8	15	7
24	Ö _{ND}	27	25	2
25	Ö _{ŞÇ}	5	35	30
26	Ö _{AK}	14	25	11
27	Ö _{SD}	14	5	9
28	Ö _{AY}	4	37	33
Toplam		378	496	118
Aritmetik Ortalama		13,5	17,7	

Tablo 6 incelendiğinde ortaokul 6. sınıf öğrencilerin düz temel dik yazılarında (496, $X=17,7$) bitişik eğik yazılarına 378 ($X=13,5$) göre imla kuralları açısından toplamda daha çok hata yaptıkları görülmektedir. Tablo 6'ya göre 14 öğrenci düz temel dik harfli yazılarında bitişik eğik yazılarına göre, 9 öğrencinin bitişik eğik yazılarında düz temel dik yazılarına göre imla kurallarıyla ilgili daha fazla hata yaptıkları ve 5 öğrencinin de her iki yazılarında eşit sayıda imla hatası yaptıkları görülmüştür. Bu sonuca göre bitişik eğik yazıda yazım hatalarının daha az olduğu söylenebilir.

“Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazıları arasında yazım yanlışları bakımından bir fark var mıdır?” araştırma sorusuna ilişkin bulgular:

Ortaokul 6. Sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırıldığı çalışmada elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. İlk olarak verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için bitişik yazı noktalama yanlışları, düz dik temel yazı noktalama yanlışları, bitişik yazı sözcük sayısı, düz dik temel yazı sözcük sayısına ilişkin verilere Normality Plots With Test uygulanmış ve Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testlerin sonuçlarının ($p<0,05$) anlamlı olduğu ve verilerin normal dağılım göstermediği, düz dik temel yazı ve bitişik yazı imla

yanlışlarına ilişkin verilerin ($p>0,05$) ise anlamsız olduğu normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Bundan hareketle bitişik yazı noktalama yanlışları, düz dik temel yazı noktalama yanlışları, bitişik yazı sözcük sayısı, düz dik temel yazı sözcük sayısına ilişkin verilerin normal dağılımının sağlanması için logaritmik dönüşümler yapılmış ve elde edilen sonuçlara göre ($P>0,05$) verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bitişik yazı sözcük sayısı, düz dik temel yazı sözcük sayısına ilişkin verilerin normal dağılımının logaritmik dönüşümle sağlanmasına rağmen bağımlı örneklemelerde t-Testi yerine ilişkili ölçümler için Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır. Bunun nedeni nitel verilerde belirlenen farkın Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile daha net ortaya konulmasıdır. Bu bilgilerden hareketle bütün verilere ait normal dağılıma ilişkin sonuçlar Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo: 7.

Ortaokul Öğrencilerinin Düz Dik Temel Harfli ve Bitişik Eğik Yazılarına İlişkin Verilerin Normallik Testi Sonuçları

	Kolmogorov-Smirnov(a)			Shapiro-Wilks		
	Statistic	df	p	Statistic	df	p
Bitişik yazı noktalama yanlışları	,103	28	,200	,978	28	,798
Düz dik temel yazı noktalama yanlışları	,147	28	,128	,932	28	,071
Bitişik yazı imla yanlışları	,118	28	,200	,972	28	,627
Düz dik temel yazı imla yanlışları	,098	28	,200	,964	28	,437
Bitişik eğik yazı sözcük sayısı	,095	28	,200	,950	28	,203
Düz dik temel yazı sözcük sayısı	,111	28	,200	,958	28	,313

Tablo 7’de $n<50$ olduğu için Shapiro-Wilks testi sonuçları dikkate alınmıştır. Tablo 7 incelendiğinde Shapiro-Wilks Testi sonuçlarının $p>0,05$ önem düzeyinde anlamsız olduğu, dolayısıyla logaritmik dönüşüm sonrasında verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu sonuçlardan hareketle verilerin normallik varsayımını karşıladığı ve parametrik testlerle analiz edilebileceği kararı verilmiştir. Ancak bitişik yazı sözcük sayısı, düz dik temel yazı sözcük sayısına ilişkin verilerin normal dağılıma yaklaşmasına rağmen Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

Ortaokul 6. Sınıf öğrencilerinin bitişik yazı noktalama yanlışları ile düz dik temel yazı noktalama yanlışlarının karşılaştırılmasında bağımlı örneklemelerde t-Testi (Paired Samples Statistics) kullanılmış ve elde edilen bulgular Tablo 8’de özetlenmiştir.

Tablo: 8.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Dik Temel Harfli ve Bitişik Eğik Yazılarında Noktalama İşaretleriyle İlgili Yaptıkları Yanlışlara İlişkin Bağımlı Örneklemelerde t-Testi Sonuçları

	N	X	S	sd	t	p
Bitişik eğik yazı noktalama yanlışları	28	,860	,459	27	-,111	,913
Düz dik temel yazı noktalama yanlışları	28	,871	,483			

Tablo 8 incelendiğinde ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazılarında noktalama işaretleriyle ilgili yaptıkları hataların ortalamaları arasında anlamlı ($t=-,111$; $p>,913$) bir farklılık olmadığı görülmektedir. Tabloya göre bitişik eğik yazı noktalama yanlış sayısı ortalamasının $X=,860$ ve düz dik temel yazı noktalama yanlış sayısı ortalamasının $X=,871$ olduğu ve az da olsa ortalamalar arasında düz dik temel yazı yönünde bir farkın olduğu görülmektedir. Başka bir ifadeyle 6. sınıf öğrencilerin bitişik eğik yazılarında düz dik temel

harfli yazılarına göre anlamlı düzeyde olmasa da daha az noktalama yanlışı yaptıkları söylenebilir.

“Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında yazım yanlışı bakımından bir fark var mıdır?” araştırma sorusuna ilişkin bulgular:

Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin bitişik yazı imla yanlışı ile düz dik temel yazı imla yanlışılarının karşılaştırılmasında bağımlı örneklemelerde t-Testi (Paired Samples Statistics) kullanılmış ve elde edilen bulgular Tablo 9’da özetlenmiştir.

Tablo: 9.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Dik Temel Harfli ve Bitişik Eğik Yazılarında İmla Kurallarıyla İlgili Yaptıkları Yanlışlara İlişkin Bağımlı Örneklemelerde t-Testi Sonuçları

	N	X	S	sd	t	p
Bitişik eğik yazı imla yanlışı	28	13,5	10,9	27	-1,62	,117
Düz dik temel yazı imla yanlışı	28	17,7	10,9			

Tablo 9 incelendiğinde ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazılarında imla kurallarıyla ilgili yaptıkları hataların ortalamaları arasında anlamlı ($t = -1,62$; $p > ,117$) bir farklılık olmadığı görülmektedir. Tabloya göre bitişik eğik yazı imla kurallarıyla ilgili yanlışı sayısının ortalamasının $X = 13,5$ ve düz dik temel yazı noktalama yanlışı sayısının ortalamasının $X = 17,7$ olduğu ve ortalamalar arasında düz dik temel yazı yönünde bir farkın olduğu görülmektedir. Başka bir ifadeyle 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel yazılarında bitişik eğik yazılarına göre anlamlı düzeyde olmasa da daha fazla imla yanlışı yaptıkları söylenebilir.

“Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında kullanılan sözcük sayısı bakımından anlamlı bir fark var mı?” araştırma sorusuna ilişkin bulgular:

Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin bitişik yazıda kullandıkları sözcük sayılarıyla düz dik temel yazılarında kullandıkları sözcük sayılarının karşılaştırılmasında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmış ve elde edilen bulgular Tablo 10’da özetlenmiştir.

Tablo: 10.

Ortaokul 6. Sınıf Öğrencilerinin Düz Dik Temel Harfli ve Bitişik Eğik Yazılarında Kullandıkları Sözcük Sayılarının Karşılaştırılmasına İlişkin Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

	N	Sıra ort.	Sıra top.	z	p	
Düz Dik Temel Yazı Sözcük Sayısı	Negatif sıra	15	12,77	191,50	-,060	,952
Bitişik Eğik Yazı Sözcük Sayısı	Pozitif sıra	12	15,54	186,50		
	Eşit	1				

Tablo 9 incelendiğinde ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazılarında kullandıkları sözcük sayıları arasında anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek için yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonucunda ardaki farkın anlamlı olmadığı ($z = -,060$, $p > ,952$) bulunmuştur. Fark puanlarının sıra ortalaması ve puanları karşılaştırıldığında negatif sıra lehine bir farkın olduğu görülmüştür. Buna göre yapılan testin sonucu anlamlı olmamasına rağmen dik temel yazı lehine bir farkın olduğu ve öğrencilerin düz dik temel yazıda bitişik eğik yazıya göre daha fazla sözcük kullandıkları söylenebilir.

4.SONUÇ VE TARTIŞMA

Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılması için yürütülen çalışmanın sonuçları bu bölümde incelenmiş ve literatür temelinde yorumlanmıştır.

Araştırmanın “Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel düz ve bitişik eğik yazıları arasında noktalama işaretlerini kullanabilme bakımından bir fark var mıdır?” sorusuna ilişkin sonuçları:

6. sınıf ortaokul öğrencilerinin bitişik eğik yazı ve dik temel düz yazıları incelenmiş ve elde edilen bulgulara göre bitişik eğik yazıda toplamda 347 ($X=12,3$) noktalama yanlışları, en fazla yanlışın nokta (130 yanlış) ve virgölün (58 yanlış) kullanımıyla ilgili olduğu, en az yanlışın ise noktalı virgül ve konuşma çizgisinde yapıldığı, dik temel düz yazılarında da toplamda 330 ($X=11,7$) noktalama yanlışları, en fazla yanlışın nokta kullanımı(157 yanlış) ve virgül (69 yanlış) kullanımıyla ilgili olduğu görülmüştür. Sonuçlar incelendiğinde öğrencilerin her iki yazıda da nokta ve virgül kullanımıyla ilgili daha fazla hata yaptıkları, bu hatalarının da söz konusu noktalama işaretlerinin kullanım sıklığıyla ve öğrencilerin nokta ve virgül kullanımıyla ilgili yanlış öğrenme veya bilgi eksikliğiyle ya da öğrencilerin tercihleriyle ilgili olabileceği söylenebilir. Dolayısıyla noktalama işaretlerinin kullanımıyla ilgili yapılan hataların kaynağının farklı bir araştırma ile ortaya çıkarılabileceği söylenebilir. Yine sonuçlardan hareketle öğrencilerin bitişik eğik yazılarında toplamda daha fazla hata yaptıkları ancak nokta ve virgül kullanımıyla ilgili düz temel dik harfli yazılarında daha fazla hata yaptıkları belirlenmiştir. Bu sonucun yazı türüyle açıklanmasının doğruluğu ise tartışılmalıdır.

Öğrencilerin noktalama işaretlerini kullanma becerilerine ilişkin alan yazında farklı çalışmalar yer alırken (Özcan, 2012; Karakoyun, 2010; Ergin, 2009; Pekaz, 2007) doğrudan bitişik eğik yazı ve dik temel düz yazının noktalama işaretlerini kullanma bakımından karşılaştırıldığı bir çalışmaya alan taramasında rastlanmamıştır. Bu çalışmalardan birini de Karagül (2010) yapmış ve öğrencilerin noktalama işaretlerini uygulayabilme konusunda sıkıntı yaşadıklarını belirtmiştir. Özcan (2012) da yüksek lisans tezinde öğrencilerin yazım ve noktalamaya ilişkin bilgilerini uygulamaya dökemediklerini dile getirmiştir. Bu çalışmanın net sonuçlarından biri öğrencilerin noktalama işaretlerini uygulama becerisi açısından her iki yazı türünde de sorun yaşadıklarıdır ve bu sonucunda alan yazındaki çalışmalarla paralel olduğu görülmektedir.

Araştırmanın “Ortaokul 6. sınıf öğrencileri dik temel ve bitişik eğik yazılarında imla kurallarını uygulamaya ilgili ne tür hatalar yapmaktadır?” sorusuna ilişkin sonuçları:

6. sınıf ortaokul öğrencilerinin bitişik eğik yazı ve dik temel düz yazıları imla kuralları bakımından incelenmiş ve elde edilen bulgulara göre 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazılarında imla kurallarıyla ilgili toplamda 378 ($X=13,5$) hata yaptıkları, en fazla büyük harf kullanımı (173 yanlış), “de” bağlacı (50 yanlış) ve sözcüğün yanlış yazılması (33 yanlış) ile ilgili hatalar yaptıkları belirlenmiştir. Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin düz temel dik yazılarında imla kurallarıyla ilgili toplamda 496 hata yaptıkları, en fazla hatanın büyük harf kullanımı (248 yanlış), de bağlacı (53 yanlış), harfin eksik yazılması (34 yanlış) ile ilgili yapıldığı belirlenmiştir. Sonuçlar incelendiğinde her iki yazı türünde de büyük harf kullanımı ve de bağlacının yazımında yanlışlıkların daha fazla olduğu görülmektedir. Bu durum öğrencilerin bilgi eksiklikleri veya sahip oldukları bilgileri beceriye dönüştürmekte zorlanmaları, büyük harf kullanımı ve de bağlacının kullanımının yaygınlığıyla açıklanabilir. Sonuçlardan hareketle öğrencilerin bitişik eğik yazıda sözcükleri yanlış yazdıkları, düz temel dik yazıda ise harfleri yanlış yazdıkları görülmektedir. Bitişik eğik yazıda sözcüklerin el kaldırılmadan yazılması

nedeniyle sözcüğün yanlış yazılmasıyla ilgili hataların daha çok olduğu, düz temel dik yazıda ise sözcüğü oluşturan harflerin tek tek yazılması nedeniyle hataların yapıldığı düşünülebilir. Literatürde öğrenci yazılarının imla açısından incelendiği ve yapılan yanlışlara ilişkin görüşlerin alındığı çalışmalar bulunmaktadır (Akkaya, 2013; Ekinci Çelikpazu, 2006). Yıldız ve Ateş (2010) yaptıkları çalışmada ilkokuma yazmayı farklı yöntemlerle öğrenen öğrencilerin yazılarını okunaklılık ve yazım hataları bakımından karşılaştırmışlar ve gruplar arasından yazım hataları ve okunaklılık bakımından anlamlı farklılıkların olmadığı sonucuna varmışlardır. Düz temel dik harfli ve bitişik eğik yazı arasından noktalama işaretleri ve yazım yanlışları bakımından farkın olup olmadığına ilişkin nicel ve nitel araştırmaların çeşitlendirilmesiyle iki yazı türünden hangisinin daha avantajlı olduğu ortaya konulabileceği gibi, her iki yazı türünden birini tercih etme veya iki yazıdan birini olumlu diğerini olumsuz göstermenin doğruluğu da betimsel araştırmalarla tartışılabilir. Avcı'nın (2006) yaptığı "İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Yaptıkları Yazılı Anlatım Yanlışlarının İncelenmesi" başlıklı çalışmada da öğrencilerin yazım kurallarına uyma ve noktalama işaretlerini uygulama konularında eksikliklerin olduğunu belirtmiş ve öğretmen görüşlerinden hareketle öğrencilerin en çok yaptıkları hatalardan birinin de bağlacının yazımıyla ilgili olduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla çalışmanın sonuçlarıyla alan yazınla yapılan çalışmalarının sonuçları arasında tutarlılık olduğu görülmektedir.

Araştırmanın "Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin düz dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında noktalama işaretlerini kullanma bakımından bir fark var mıdır?" soruna ilişkin sonuçları:

Bağımlı Örneklerde t-Testi sonuçlarından elde edilen bulgulara göre 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazılarında noktalama işaretlerine ilişkin hata ortalamaları arasında anlamlı ($t=-,111$; $p>,913$) bir farklılık olmadığı belirlenmiş ancak yapılan hata sayısı ortalamaları dikkate alındığında (bitişik eğik yazı $X=,860$; düz dik temel yazı $X=,871$) öğrencilerin bitişik eğik yazıda düz dik temel yazıya göre noktalama işaretlerini kullanmada daha az hata yaptıkları görülmüştür. Yazılı anlatımla noktalama işaretlerinin kullanımına ilişkin çalışmalar yapılmıştır (Topuz, 2008; Özcan, 2012) ancak bu çalışmalarda bitişik eğik yazı ve düz dik temel yazı karşılaştırılmamıştır. Çetin (2013) yaptığı çalışmada öğrencilerin noktalama kurallarını uygulama yüzdesinin %41 olduğunu ve öğrencilerin tam öğrenme düzeyine ulaşamadıklarını ve noktalama işaretlerini kullanma bakımından sorun yaşadıklarını belirtmiştir. Çetin'in çalışması noktalama işaretlerinin kullanma düzeyini belirlemeye yöneliktir. Dolayısıyla çalışmanın sonuçlarının alan yazındaki çalışmaların sonuçlarıyla örtüştüğü fakat bitişik eğik yazı ve düz dik temel yazının karşılaştırılması bakımından doğrudan bir değerlendirmede bulunulamayacağı açıktır.

Araştırmanın "Ortaokul 6. sınıf öğrencilerin düz dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında yazım yanlışları bakımından bir fark var mıdır? sorusuna ilişkin sonuçları:

Bağımlı Örneklerde t-Testi sonuçlarından elde edilen bulgulardan hareketle 6. sınıf öğrencilerinin düz dik temel harfli ve bitişik eğik yazılarında imlayla ilgili yaptıkları hata ortalamaları arasında anlamlı bir farkın olmadığı ancak yanlış sayısı ortalamaları (bitişik eğik yazı $X=13,5$; düz dik temel yazı $X=17,7$) dikkate alındığında öğrencilerin bitişik eğik yazılarında düz dik temel yazılarına göre daha az hata yaptıkları görülmüştür. Bu sonuç araştırmanın noktalama işaretleriyle ilgili sorusuna verilen cevapla da örtüşmektedir. Yıldız ve Ateş (2010) tarafından yapılan bir çalışmada okumayı farklı yöntemlerle öğrenen öğrencilerin yazıları okunaklılık ve yazım hataları bakımından karşılaştırılmış ve gruplar arasına yazım hataları ve okunaklılık bakımından anlamlı bir farklılığın olmadığı belirtilmiştir. Araştırma sonuçlarının alan yazında ortaya konulmuş sonuçlarla paralel olduğu söylenebilir. Yazı türleri arasına yazım ve imla kurallarını uygulama bakımından istatistiki olarak anlamlı bir farkın olmaması her iki

yazı türünün kullanılabilirlik anlamında karşılaştırılmaması gerektiği anlamına gelmemektedir. Farklı çalışmalarda farklı yöntemlerle ve özellikle boylamsal araştırmalarla iki yazı türü daha sağlıklı değerlendirilebilir.

Araştırmanın “Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazıları arasında kullanılan sözcük sayısı bakımından anlamlı bir fark var mı?” sorusuna ilişkin sonuçları:

Öğrencilerin düz dik temel yazı ve bitişik eğik yazılarında kullandıkları sözcük sayıları Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile analiz edilmiş ve kullanılan sözcük sayısı bakımından yazı türleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir. Ancak fark puanlarının sıra ortalama ve puanları dikkate alındığında öğrencilerin düz dik temel yazıda daha fazla sözcük kullandıkları görülmüştür. Dolayısıyla öğrencilerin düz dik temel yazılarının daha uzun olduğu söylenebilir. Bu sonuca göre öğrencilerin bitişik eğik yazılarında düz dik temel yazılarına göre daha az noktalama ve imla yanlışı yaptıkları ve daha az sözcük kullandıkları görülmektedir. Bu bağlamda düz dik temel yazıya göre noktalama işaretleri ve yazım yanlışlarının bitişik yazıda daha az olması, bitişik eğik yazıda kullanılan sözcük sayısının az, başka bir ifadeyle yazıların daha kısa olmasıyla ilgili olduğu düşünülebilir. Yine iki yazı türü arasında düz dik temel yazı lehine sözcük sayısının fazla oluşu öğrencilerin düz yazıya yönelik olumlu tutum geliştirmeleriyle ilgili olup olmadığı araştırılabilir. Akkaya ve Kara (2012) tarafından öğrencilerin bitişik eğik yazı yazarken yaşadıkları sorunlara ilişkin görüşleriyle ilgili yapılan çalışmada 6. sınıf öğrencilerinin %39,9'unun bitişik eğik yazı yazmadığı ve bunun sebepleri arasında da bitişik eğik yazıya karşı olumsuz tutumlarının olduğu belirtilmiştir.

Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin dik temel ve bitişik eğik yazılarının yazım yanlışları ve noktalama işaretleri bakımından karşılaştırılmasının amaçlandığı bu çalışma karma yöntem araştırması olarak gerçekleştirilmiş, nitel verilerin analizi sonucunda elde edilen veriler sayısallaştırılarak nicel verilere ulaşılmış ve her iki veri kendi içinde analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlar incelendiğinde nitel ve nicel bulgulara ait sonuçların paralel olduğu ancak nitel sonuçların ayrıntılı gösteriminin nicel veriye göre daha anlamlı olduğu görülmüştür. Çalışma sonucuna göre noktalama işaretlerini kullanma ve imla kurallarını uygulama bakımından bitişik eğik yazı ve düz dik temel yazı arasında kesin bir çizgi çizmenin ve bir yargıya varmanın doğru olmayacağı söylenebilir. Noktalama işaretleri ve imla kurallarıyla ilgili bitişik eğik yazıda daha az hata yapıldığı, düz dik temel yazıda daha fazla sözcük kullanıldığı, her iki yazı türünde de yapılan hataların birbirine benzediği, bitişik eğik yazıda sözcüklerin, dik düz yazıda ise harflerin yanlış yazıldığı görülmüştür.

Sonuçlardan hareketle her iki yazı türü tanımlayıcı çalışmaların yapılmasının araştırmacılara yazı türü karşılaştırma bakımından kolaylık sağlayacağı düşünülmektedir. Yine her iki yazı türüne ilişkin öğrenci tutumlarının belirlenmesinin de karşılaştırma yapmaya dayanak oluşturacağı, boylamsal çalışmalarla daha tutarlı verilerin elde edilmesi gerektiği önerilebilir.

KAYNAKLAR

- Akkaya, A. (2013). 6. sınıf öğrencilerinin yazım yanlışları sıklığı ve yazım yanlışlarının nedenlerine ilişkin öğretmen görüşleri. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(4), p. 33-52.
- Akkaya, A., Kara, Ö. T. (2012). 6. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazıda yaşadıkları sorunların nedenleri üzerine görüşleri, *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 313-336.
- Akman, E., Aşkın, İ. (2012) Ses temelli cümle yöntemine eleştirel bir bakış. *GEFAD / GÜJGEF* 32 (1), 1-18.
- Akyol, H. (2005). *Türkçe ilk okuma yazma öğretimi*. (4. Baskı), Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Altinköprü, T. (1999). *İnsanı tanımada yazı ve karakter*. İstanbul: Hayat Yayıncılık.
- Ankara Üniversitesi Rektörlüğü Eğitim Programları Geliştirme Birimi (2010). *Ders öğrenme kazanımları yazma*, Ankara Üniversitesi Eğitim Programları Geliştirme Çalışması. Ankara: Bologna Süreci Koordinatörlüğü. <http://bologna.ankara.edu.tr>, adresinden 30.07.2015'te alınmıştır.
- Avcı, E. (2006). *İlköğretim 8.sınıf öğrencilerinin yaptıkları yazılı anlatım yanlışlarının incelenmesi (Muğla ili örneği)*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, T.C. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Anabilim Dalı, Ankara.
- Ayrancı, B. B. (2013). *İlköğretim öğrencilerinin yazma becerisinin geliştirilmesinde çağrışım tekniğinin kullanımı*. Yayımlanmamış doktora tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı Türkçe Öğretmenliği Bilim Dalı, Ankara.
- Bayraktar, Ö. (2006). *İlköğretim birinci sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazıda yaptıkları hatalar*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (15. Baskı). Ankara: Pegem A Yayınları.
- Coşkun, E. (2007). Bir dil becerisi olarak yazma. Kırkkılıç, A., Akyol, H. (Ed.), *İlköğretimde Türkçe öğretimi* (1. Baskı) içinde, (s. 49-91), Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Creswell, J. W., Plano Clark, V. L. (2014). *Karma yöntem araştırmaları tasarımı ve yürütülmesi*. (2. Baskı), (Ed. Y. Dede ve S. B. Demir), Ankara: Anı Yayıncılık. (Orijinal çalışma basım tarihi 2011).
- Çetin, A. (2013). *İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeyleri*. Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Ana Bilim Dalı, Antalya.
- Demir, T. (2011). Yazma becerisine yönelik kazanımların ortaokulda gerçekleşme düzeyi. *Okuma Yazma Eğitimi Araştırmaları*, 1(1), 45-56.
- Duran, E., Akyol, H. (2010). Bitişik eğik yazı öğretimi çalışmalarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*. 8(4), 817-838.
- Ekinci Çelikpazu, E. (2006). *Erzurum merkez ilçe ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım becerileri üzerine bir araştırma*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Erzurum.
- Ekiz, D. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (2. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Ergin, S. (2009). *İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini kullanma becerileri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, T.C. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Ankara.
- Feder, K. P., Majnemer, A. (2007). Handwriting development, competency and intervention. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 49(4), p. 312-317.
- Göğüş, B. (1978). *Orta dereceli okullarda Türkçe ve yazın eğitimi*. Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Gündüz, O., Şimşek, T. (2012). Anlatma teknikleri 2 uygulamalı yazma eğitimi. (2. Baskı), Ankara: Garfiker Yayınları.
- Güneş, F. (2013). *Türkçe öğretimi yaklaşım ve modelleri*. (1. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Güneş, F.(2007). *Türkçe öğretimi ve zihinsel yapılandırma*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

- Johnson, R. B., Onwuegbuzie, A. J. (2004). Mixed methods research: A research paradigm whose time has come. *Educational Researcher*, 33(7), 14-26.
- Kalfa, M. (2000). *Noktalama işaretlerinin Türkçenin öğretimindeki yeri ve önemi*. Yayınlanmamış doktora tezi. T.C. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Ankara.
- Karagül, S. (2010). *İlköğretim 6-8. sınıf öğrencilerinin Türkçe dersi öğretim programında belirtilen yazım ve noktalama kurallarını uygulayabilme düzeyi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. T.C. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir.
- Karakoyun, M. E. (2010). *İlköğretim 5. sınıf öğrencilerine noktalama işaretlerinin öğretiminde işbirlikli öğrenme tekniklerinden Jigsaw'ın akademik başarıya etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, T.C. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Erzurum.
- Köksal, K. (2001). *Okuma yazmanın öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- McMillan, J. H., Schumacher, S. (2010). *Research in education: evidence-based inquiry*. (7th edition). New York: Pearson Publishing.
- Millî Eğitim Bakanlığı (2006). *İlköğretim Türkçe dersi (6, 7, 8. sınıflar) öğretim programı*. Ankara: T.C. Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı Yayınları.
- Millî eğitim Bakanlığı (2009). *İlköğretim Türkçe dersi öğretim programı ve kılavuzu (1- 5. Sınıflar)*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basım Evi.
- Ocak, G. (2004). İlköğretim okulu 5.sınıf öğrencilerinin okuma anlama düzeyine videonun etkisi. *İlköğretim-Online*, 2, 19-25.
- Özbay, M.(2002). *Yazılı anlatım becerisinin geliştirilmesi*. Sadık Tural armağanı. Ankara: Can Reklamevi Basın Yayın.
- Özcan, F. A. (2012). *Türkçe yazım ve noktalama becerileri kazandırma bakımından 4. ve 5. Sınıf öğrenci çalışma kitaplarındaki öğrenci çalışmalarının incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, T.C. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı, Erzincan.
- Pekaz, K. (2007). *İlköğretim sekizinci sınıf yazılı anlatımlarındaki ses olayları, noktalama, imlâ hataları ve anlatım bozukluklarının düzeltilmesinde ipucu ve geri bildirim teknikleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. T.C. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Bolu.
- Prior, P. (2006). A sociocultural theory of writing. C.A. MacArthur, S.Graham ve J. Fitzgerald (Ed.), *Handbook of writing research*. New York: Guilford Press.
- Susar Kırmızı, F., Kasap, D. (2013). İlkokuma yazma öğretimi sürecinde bitişik eğik yazı ve dik temel harflerle yapılan eğitimin öğretmen görüşlerine göre karşılaştırılması. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. 8(8), p. 1167-1186.
- Şahin, A. (2012). Bitişik eğik yazı öğretiminde karşılaşılan problemler. *Eğitim ve Bilim*, 37(165), 168-179.
- Şahin, C. (2004). *İlköğretim II: kademedeki yazılı anlatım becerisinin etkin öğrenme yöntemleriyle geliştirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Topuz, A. (2008). *Uşak ili Sivasslı ilçesi 6 ve 7. Sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini kullanmada bilgi-beceri düzeylerinin tespiti*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Uysal, S. (2013). İlkokuma yazma öğretimine doğrudan bitişik eğik yazı ile başlayan ilköğretim 5. Sınıf öğrencilerinin bitişik yazı örneklerindeki genel hatalar. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(1), 31-56.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (8. Baskı), Ankara: Sekin Yayıncılık.

Yıldız, M. ve Ateş, S. (2010). İlk okuma yazmayı farklı yöntemlerle öğrenen ilköğretim 3.sınıf öğrencilerinin yazılarının okunaklılık ve yazım hataları bakımından karşılaştırılması. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 14(1), 11-30.